

Άργος Τύπου
Από το 1911

Εταιρεία Διαχείρισης
Αποκομμάτων Τύπου

Πηγή: ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ
Ημερομηνία: 11/6/2004
Σελίδα: 3

ος Τύπου

**ΑΝΔΡΕΑΣ
ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΑΤΟΣ**

Στοιχεία για τη
νεότερη ελληνική
αρχιτεκτονική.
Πάτροκλος
Καραντινός

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ
ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΣΕΛ. 701, € 42

Ο Πάτροκλος Καραντινός υπήρξε μια μοναχική, ρομαντική, εσωστρεφής προσωπικότητα, και μαζί ένας από τους πιο ανήσυχους και δημιουργικούς Νεοέλληνες αρχιτέκτονες. «Εκλεκτικό εραστή των "ωραίων πραγμάτων" τον ονομάζει στη μελέτη ο Ανδρέας Γιακουμακάτος –αναδεικνύοντάς τον, ταυτόχρονα, ως έναν ορματιστή, που έβλεπε την αρχιτεκτονική ως μοχλό αλλαγής της κοινωνίας. Γιος του Κεφαλληνίου Νικολάου Καραντινού, ενός εκ των ιδιοκτητών του θεάτρου «Ολύμπια» (της πολύπαθης, μέχρι σήμερα, στέγης της Εθνικής Λυρικής Σκηνής), μαθητής του Πικιώνη, στενός φίλος και συνεργάτης του Γιώργου Ζογγολόπουλου, θαυμαστής του Λε Κορμπυζιέ και της ρωσικής πρωτοπορίας, ο Πάτροκλος Καραντινός, αρχιτέκτονας πολλών σχολικών διδακτηρίων της δεκαετίας του '30, των αρχαιολογικών μουσείων Ηρακλείου Κρήτης και Θεσσαλονίκης, καθώς και κτιριακών μονάδων του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, όπου δίδαξε ως καθηγητής Αρχιτεκτονικής, υπήρξε ένθερμος υποστηρικτής και αντιπροσωπευτική μορφή του αρχιτεκτονικού μοντερνισμού στην Ελλάδα, ένας «μοντέρνος κλασικιστής» κατά τον Γιακουμακάτο. Ο μελετητής επιχειρεί στη μονογραφία του να δοκιμάσει το εύρος των ιδεών του Καραντινού, ανάγοντάς τις συγκριτικά στο πραγματοποιημένο έργο, να ελέγξει την

αντοχή και τον αντίκτυπό τους. Παρακολουθώντας την πορεία του Καραντινού, φωτίζοντας την ανθρωπιστική και ιδεαλιστική διάσταση της σκέψης του στο πλαίσιο της «αριστερής» προβληματικής της εποχής, μελετώντας το σχεδόν αποκλειστικό προσανατολισμό του προς τη δημόσια αρχιτεκτονική, κόνοντας, με δύο λόγια, το πνευματικό και επαγγελματικό του πορτρέτο, ο Ανδρέας Γιακουμακάτος δεν αγνοεί το ψυχολογικό, δεν προσπερνά τον οξύ ιδεαλισμό και την ηθική ένταση της προσωπικότητας του Καραντινού, δεν παραβλέπει το πάση απογοήτευση ενστάλαξε σ' αυτόν τον ανεξάντλητα δημιουργικό άνθρωπο η συντηρητική και αντιδραστική νοοτροπία της μεταπολεμικής κοινωνίας απέναντα στην αρχιτεκτονική, η αντιπνευματικότητα των ομοτέχνων του, η ιδεολογικά αμφιλεγόμενη στάση τους. Μέσα από το θαυμαστά τεκμηριωμένο, ρωμαλέα γραμμένο έργο του, ο Γιακουμακάτος (συλλέκτης θραυσμάτων και αυτός, όπως ο ιστορικός του παραδείγματός του, συναρμολογητής σποραδικών και ανολοκλήρωτων εμπειριών, τόσο όμως επιδέξιος συναρμολογητής!) δεν αποκαθιστά μονάχα το βιογραφούμενο πρόσωπο και την εποχή του, αλλά καλεί σε έναν διάλογο σχετικά με το δρόμο που ακολούθησε μεταπολεμικά η αρχιτεκτονική στον τόπο μας και τις στρεβλές του απολήξεις.